

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง

เรื่อง ตลาด

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ว่าด้วยตลาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงและนายอำเภอคง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงตั้งแต่วันที่ได้ประกาศ โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุบรวมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วของเสีง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุบรวมเพื่อจำหน่ายสินค้านี้ดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการด้านสาธารณสุขตามข้อบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตเป็นหนังสือจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรของรัฐ ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้เช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติ เป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ ๖ สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นต้องจัดให้ได้สุลักษณะ ดังต่อไปนี้ (๑) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าไม่น่า จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพและให้อยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่ จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ความเห็นชอบแล้ว

(๒) ถ้าการปลูกสร้างเป็นอาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวรมั่นคงแข็งแรง

(๓) บริเวณพื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวรมั่นคงแข็งแรงทำความสะอาดง่ายและไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๔) ต้องมีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่ายเพื่อรับน้ำให้ไหลไปสู่ ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวกและต้องมีทางกำจัดน้ำโสโครกตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) ต้องมีแสงสว่างและการระบายอากาศให้เพียงพอตามความเห็นของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ที่วางขายของต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๑ เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒ ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร ทำด้วยวัสดุถาวรที่ปลูกสุขลักษณะแยกเป็นหมวดหมู่เหมาะสมตามประเภทสินค้าและกำหนดหมายเลขประจำแต่ละที่ไว้เห็นชัดเจน

ข. ต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะเหมาะสมแยกต่างหากจากที่วางของขาย และสะดวกต่อการเข้าออก

ค. หากจะสร้างที่วางของขายซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างหากจากที่กล่าวแล้วข้างต้น จะต้องสร้างให้ปลูกสุขลักษณะทำความสะอาดได้ง่ายตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๗) ทางเดินตลาดมีลักษณะ ดังนี้

ก. ทางเข้าออกของตลาดต้องมีอย่างน้อยหนึ่งทาง กว้างไม่น้อยกว่า ๕ เมตร ในกรณีทางเข้าออกลอดใต้อาคารอื่นจะต้องสูงไม่น้อยกว่า ๔ เมตร เว้นแต่ตลาดที่จัดตั้งมาก่อน ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทางเข้าออกของตลาดต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร กรณีทางเข้าออกใต้อาคารอื่นจะต้องสูงไม่น้อยกว่า ๓ เมตร โดยไม่มีการตั้งวางสิ่งของต่าง ๆ ให้เป็นที่กีดขวางทางเข้าออก

ข. ทางเดินสำหรับผู้ซื้อของภายในอาคารตลาดต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕ เมตร

(๘) ต้องทำรั้วหรือประตูกั้นหรือสิ่งป้องกันไว้เพื่อมิให้คนและสัตว์เข้าไปพุกพ่วน

(๙) ต้องจัดให้มีส้วม เครื่องสุขภัณฑ์ เครื่องใช้ จำนวน และสถานที่ตั้งตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๐) ต้องจัดให้มีที่สำหรับล้างสินค้าพร้อมติดตั้งท่อน้ำประปา และท่อระบายน้ำทิ้งให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๑) ต้องปฏิบัติการอื่นอันเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๗ ในกรณีที่สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นมีลักษณะพิเศษได้สุขลักษณะมีการระบายอากาศโดยใช้เครื่องปรับอากาศ และได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว สถานที่ที่ตั้งและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นอาจได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๖ (๖) ก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ตั้งตลาดต้องจัดให้มีเครื่องอุปโภคและสิ่งอื่น ๆ อันจำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาดดังต่อไปนี้

(๑) ที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะให้มีขนาดจำนวนเพียงพอและตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

(๒) น้ำสะอาดพร้อมทั้งที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอและสะดวกในการล้างมือล้างสินค้าและล้างตลาด

(๓) จัดให้มีอุปกรณ์การดับเพลิงอย่างน้อยสี่จุด หรือมากกว่านั้นตามแต่เจ้าพนักงานสาธารณสุขจะเห็นสมควร

(๔) ติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องป้องกันไฟฟ้าลัดวงจร

(๕) เครื่องอุปโภคอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องดูแลควบคุมให้ผู้เข้าขายของในสถานที่ตั้งตลาดปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้ตามข้อ ๖ (๖)

ข้อ ๑๐ ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาตลาดตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้ต้องด้วยสุขลักษณะและเรียบร้อยดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาส่วนให้ได้ถูกลักษณะเสมอ

(๒) ต้องจัดให้มีคนงานทำความสะอาดจำนวนเพียงพอ และต้องทำความสะอาดให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาดตามข้อบัญญัติของท้องถิ่นหรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอในตลาดเวลากลางคืน

(๕) ดูแลมิให้บุคคลใด นอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน

(๖) ต้องจัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อย ปลอดภัยจากสัตว์นำโรคต่าง ๆ และสะดวกแก่การทำความสะอาดระหว่างเวลาเปิดตลาด

(๗) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำแนะนำของพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาดตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินรอบตลาดและห้ามมิให้ผู้ใดก่อเหตุรำคาญในบริเวณ ดังต่อไปนี้

(๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด แต่ไม่ห้ามถึงสัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อขายเป็นอาหาร

(๒) สะสม หมักหมม หรือเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดทำให้สถานที่สกปรกรกรุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรคหรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น

(๓) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดอันตราย

(๔) ทำให้น้ำสะอาดสำหรับใช้ในตลาด เกิดสกปรกขึ้นจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๕) ถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใดนอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) กระทำการอื่นใดที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ในการเข้าขายของในตลาดผู้ขายของและผู้ช่วยขายต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) วางสิ่งของอยู่ในขอบเขตที่วางขายของซึ่งจัดไว้ ถ้าวางล้าออกมาให้ถือว่าวางสิ่งของกีดขวางในตลาด และห้ามมิให้วางสิ่งของสูงเกินกว่า ๑๒๐ เซนติเมตร จากพื้นตลาดเว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ อีกทั้งห้ามต่อเติมแผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๒) วางสินค้าให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับประเภทนั้น ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร

(๓) แต่งกายให้สะอาดตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นชอบ

(๔) ใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องสำหรับประกอบปรุงอาหารให้พ้นฝุ่นละออง สัตว์นำโรคและรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดใช้การได้ดีเสมอ

(๕) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แขน่ ล้างอาหารและภาชนะ

(๖) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาดและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๗) ใช้วัตถุที่สะอาด ห่อ หรือใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ

(๘) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อทำการประกอบปรุงหรือขายอาหาร

(๙) ทำความสะอาดที่วางของขายทุกวันหรือทุกครั้งก่อนขายหรือเลิกขาย

(๑๐) ให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกลักษณะประจำที่วางของขายของตนเองตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๑) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ต้องด้วยสุขลักษณะและเรียบร้อยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมถึงการตรวจสอบคุณภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ขายของหรือผู้ช่วยขายของในตลาด ขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหารและสิ่งของอย่างอื่นในตลาดเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อหรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือว่าตนเป็นพาหะของโรคแล้วให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้หยุดดำเนินกิจการไว้ทันทีจนกว่าจะแก้ไขหรือปรับปรุง

ข้อ ๑๔ ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๐๔.๐๐ น. และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา ๒๐.๐๐ น. เว้นแต่จะได้ออกใบอนุญาตนไว้เป็นอย่างอื่นไว้ในใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาดต้องยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้งตลาดตามแบบเงื่อนไขและเอกสารหลักฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงกำหนด พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างในสถานที่ที่จะจัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงกำหนด พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลงขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๖ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้วปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอใบอนุญาตทราบกรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอตกลงว่าไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมดแจ้งให้ผู้ขอใบอนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ให้อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ขยายเวลาไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วเท่านั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ ในกรณีตลาดที่ได้เปิดดำเนินการมาก่อนประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เมืองคองนี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ อาจผ่อนผันให้ทำการปรับปรุงตามข้อ ๖ ให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคองนี้ ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๘ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดตั้งสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดต้องด้วยสุขลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ แล้วก็ให้ออกใบอนุญาตได้

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งได้เปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดได้จัดตั้งสถานที่ที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดต้องด้วยสุขลักษณะ ตามเงื่อนไขที่ได้บังคับไว้ในข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ แล้วก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับใบอนุญาต ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนด ที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินกิจการตลาดค้าชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะเสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๘ และมีความประสงค์จะขอเปลี่ยนชื่อผู้รับใบอนุญาตได้โดยยื่นเรื่องขออนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงกำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการขอเปลี่ยนชื่อฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ ตลาดนั้นตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการจะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงกำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการพิจารณาต่อใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๖

ข้อ ๒๓ ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการตลาดต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๕ หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจกรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย หรือ

(๒) ใบอนุญาตเดิมกรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๖ การออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มีวัน เดือน ปีที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณีและเล่มที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๗ หากผู้ดำเนินกิจการตลาดปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าผู้ดำเนินกิจการตลาดไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ ๒๘ ถ้าผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติ หรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตรายหรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดต้องไม่กระทำการและต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดจำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด
- (๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย

(๓) ข่าหรือขำทะเลสัตว์ใหญ่ เช่น โคน กระบือ แพะ แกะ หรือสุกร ในตลาด รวมทั้งข่าหรือขำทะเลสัตว์ปีกในกรณีที่เกิดการระบาดของสัตว์ที่ติดต่อมาจากสัตว์ในเขตท้องที่นั้น

(๔) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดจนทำให้สถานที่สกปรกกรุงรัง เป็นเหตุรำคาญเกิดมลพิษที่อันตราย หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยหรือทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับ มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๗) ก่อหรือจุดไฟในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(๘) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตรายหรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงดัง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือนหรือมีกลิ่นเหม็น

ข้อ ๓๑ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๖ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินกิจการตลาดหยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าวให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้น ได้ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาต สำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ข้อ ๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๖ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อบัญญัติข้อ ๑๘ วรรคสอง หรือข้อ ๒๖ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันควรต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติข้อ ๒๐ หรือข้อ ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๙ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเมืองค้งมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

สายัณห์ ม่านกลาง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองค้ง